

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi jogi képviselő neve(felperesi jogi képviselő címe., ügyintéző: dr. N. P.ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a alperesi jogi képviselő neve (alperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. F. P.ügyvéd) által képviselt alperes neve(alperes neve) alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. április 18-án kelt 38.G.40.984/2018/19. számú ítéletével szemben az alperes 20. sorsszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 120.000 (Százhúszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az alperes 2018.-i taggyűléséről felvett jegyzőkönyv oldalán rögzített (.....) számú taggyűlési határozata hatályon kívül helyezését, a taggyűlési jegyzőkönyv oldalán rögzített (.....) számú taggyűlési határozata hatályon kívül helyezését és az alperes új, a társaság ügyvezetőjét megfelelő tájékoztatás nyújtására felhívó határozat meghozatalára utasítását; továbbá az alperes 2018.-i taggyűlésének (.....) számú határozata hatályon kívül helyezését, valamint az (.....) számú határozata hatályon kívül helyezését és az alperes új, a társaság ügyvezetőjét megfelelő tájékoztatás nyújtására felhívó határozat meghozatalára utasítását kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. §-a és a 3:37. § (1) bekezdése alapján.

A keresete indokai szerint a 2018.-i taggyűléséről felvett jegyzőkönyv oldalán rögzített (.....) számú taggyűlési határozat a Ptk. 3:190. § (2) bekezdésébe ütközik, mert G. A. A. E. M. tag napirend kiegészítésére vonatkozó javaslata a jogszabályban meghatározott 3 nap helyett a taggyűlés előtt 2 nappal került a felperes részére kézbesítésre.

A taggyűlési jegyzőkönyv oldalán rögzített (.....) számú taggyűlési határozat azért jogszabálysértő, mert a Ptk. 3:23. § (1) bekezdése szerinti vezető tisztségviselő a 3:196. § (1) bekezdése alapján köteles a tagok részére felvilágosítást nyújtani, a társaságra vonatkozó iratokba és nyilvántartásokban betekintést engedni, amely iránti felperesi igényt az ügyvezető megtagadta, az elől elzárkózott, sértve ezzel a felperes alapvető jogi és üzleti érdekeit. A Ptk. 3:23. § (1) bekezdésére hivatkozva kérte, hogy a bíróság új határozat meghozatalára kötelezze az alperest.

Előadta, hogy a 2018.-i taggyűlés (.....) számú és (.....) számú határozatai a Ptk. 3:190. § (1) bekezdésébe ütköznek, mert a taggyűlési meghívó elküldése és a taggyűlés napja között nem telt el 15 nap. Hivatkozott továbbá arra, hogy a(.....) számú taggyűlési határozatban az azt megszavazó tagok úgy adtak felmentvényt az ügyvezető részére, hogy az ügyvezető a legjelentősebb, a évi gazdasági eseményről semmilyen információt nem adott a felperes kérése ellenére sem.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy a keresetlevél benyújtásakor a felperes jogi képviselőjének meghatalmazása nem volt szabályszerű, mert az nem a per vitelére szolgált, ugyanakkor nem minősült általános meghatalmazásnak sem. A jelen peres eljárás során a jogi képviselő kötelező, de a felperes jogi képviselője szabályszerű meghatalmazással nem rendelkezett, így a keresetlevelet a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján vissza kellett volna utasítani arra is tekintettel, hogy a kereset benyújtására nyitva álló 30 napos határidő jogvesztő, ezért a hiányosság utóbb nem pótolható.

Érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a taggyűlési határozatok nem sértik a keresetben megjelölt jogszabályokat.

G. A. A. E. M. tag a Ptk. 3:190. §-nak megfelelően megküldte a napirend kiegészítésére vonatkozó javaslatot a tagoknak és az ügyvezetőnek.

Az ügyvezetőtől kért tájékoztatás nem a taggyűlés hatáskörébe tartozik, az arra vonatkozó napirendi pontokban nem is lehetett érdemleges döntést hozni, ugyanakkor a felperes erre irányuló napirendi pont javaslatáról a taggyűlés megfelelő szavazatszámmal érvényesen szavazott. Mindezek ellenére nincs elzárva a felperes attól, hogy az ügyvezetőtől tájékoztatást kérjen. Hangsúlyozta, hogy a bíróság ítéletében nem kötelezheti az ügyvezetőt, ezért a felperes erre irányuló kérelme nem foghat helyt.

A meghívó 2018.-én történt megküldése és a 2018.-ra kitűzött taggyűlés időpontja között éppen 15 nap telt el, ezért a taggyűlés összehívása szabályszerű volt.

A Fővárosi Törvényszék a 2019.-án kelt számú ítéletével a per megszüntetése iránti alperesi kérelmet elutasította. Az alperes 2018.-i taggyűlésen hozott, a taggyűlési jegyzőkönyv oldalán rögzített számú határozatát és a 2018.-i taggyűlésen hozott és számú határozatait hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek forint + áfa összegű perköltséget.

Alaptalannak találta az alperes arra alapított per megszüntetése iránti kérelmét, hogy a keresetlevelet már a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján - a hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve - vissza kellett volna utasítani és a felperes a 30 napos jogvesztő perindítási határidő alatt sem csatolt szabályszerű meghatalmazást.

Rögzítette, hogy a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében megállapított 30 napos keresetindítási határidő nem jogvesztő. Kifejtette, hogy a Pp. 171. § (1) bekezdés a) pontjában előirtakra figyelemmel a felperes a jogi képviselőnek szóló meghatalmazást a keresetlevélhez csatolta, ezért amennyiben a bíróság a keresetlevél megvizsgálása körében észleli a meghatalmazás hibáját, abban az esetben a Pp. 115. §-ban foglaltak alapján hiánypótlás keretében hívta volna fel a felperest a törvénynek megfelelő meghatalmazás benyújtására. Megállapította, hogy a meghatalmazás nem volt szabályszerű az adott perbeli képviselőre, de a felperes a perfelvételi tárgyalást megelőzően 2019.-én kelt beadványához már a megfelelő, szabályszerű ügyvédi megbízási szerződést csatolta.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás alapján egyebek mellett a fellebbezéssel érintett körben megállapította, hogy a 2018.-ére összehívott taggyűlés előtt az alperes tagja, G. A. A. E. M. a 2018.-án kelt, az ügyvezetőnek, a felperesnek (kézbesítési megbízottja, illetve jogi képviselője útján) és a társaság tagjának címzett levelében a taggyűlés napirendjének kiegészítésére tett javaslatot, amelyet 2018.-én elsőbbségi ajánlott küldeményként postára adott. A felperesi jogi képviselő 2018.-én a levelet átvette.

A taggyűlés a meghívó szerinti napirendi pont mellett napirendre tűzöttnek tekintette G. A. A. E. M. napirendi pont kiegészítésére tett javaslatát is, napirendi pontként tárgyalta és a jegyzőkönyv oldalán rögzített(.....) számú alábbi határozatot hozta:

„A társaság akként határoz, hogy pert kell indítani felperes nevetag ellen a társasággal szemben, az N.Y. Kft. 2015.-án tartott taggyűlésen hozott és pontban foglaltakra tekintettel, a társasággal szemben fennálló tartozás érvényesítése érdekében. A perindítással megbízza P. Á.

ügyvezetőt.”

Az alperes ügyvezetője a 2018.-én kelt meghívóval taggyűlést hívott össze 2018. napján órára a társaság székhelyére. A meghívó 2018.-én ajánlott tértivevényes küldeményként megküldésre került a felperes jogi képviselője részére.

A taggyűlés a(....) számú határozatot hozta: „A társaság akként határoz, hogy P. Á. ügyvezető részére felmentvényt ad a Ptk. 3:117. §-a alapján a-es üzleti év vonatkozásában.” A taggyűlés a felperes napirendi pont kiegészítésére tett javaslata alapján tárgyalta a napirendi pontban az ügyvezetőtől kért tájékoztatást, és az(.....) számú határozatot hozta: „A taggyűlés a tájékoztatás kérése iránti javaslatot elutasítja’.

Osztotta a felperes álláspontját abban, hogy ha a tag a napirend kiegészítésére a napirend részletezettségére vonatkozó szabályoknak megfelelő javaslatot tesz, azt a Ptk. 3:190. § (2) bekezdése szerint akkor kell napirendre tűzöttnek tekinteni, ha a többi tag és az ügyvezető legalább 3 nappal a taggyűlés előtt tartalmában megismerheti, ezért nem elégséges e határidő megtartásával azt postára adni, elküldeni. Abban az esetben, ha a jogalkotó szándéka ez utóbbira irányult volna, a jogszabály szövege is ezt tartalmazná, hasonlóan a taggyűlési meghívó megküldésének szabályait megállapító Ptk. 3:190. § (1) bekezdésében foglaltakhoz. G. A. A. E. M. a 2018.-ére összehívott taggyűlés napirendjének kiegészítésre vonatkozó javaslatát a tag felperessel csak 2018.-én közölte, ezért a javaslat napirendként történő tárgyalása alapján a taggyűlés által hozott és a taggyűlési jegyzőkönyv oldalán rögzített számú jogszabálysértő határozatot hatályon kívül helyezte.

Megállapította, hogy a 2018. napján tartott taggyűlés összehívása nem felelt meg Ptk. 3:190. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mert az ügyvezető a meghívót a 15 napos időköz betartása nélkül 2018.-én küldte el a felperes részére, ezért a taggyűlésen hozott (....) számú és (....) számú határozatokat hatályon kívül helyezte.

A 2018.-i taggyűlésen hozott, a taggyűlési jegyzőkönyv 12. oldalán rögzített (....) számú határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet azzal az indokolással utasította el, hogy az nem minősül társasági jogvitának, ezért a perbíróság előtt nem érvényesíthető. A bíróság az alperes ügyvezetőjét (sem a taggyűlést) nem kötelezheti a felperes számára megfelelő (kielégítő) tájékoztatás nyújtására felhívó határozat meghozatalára, hiszen ez ténylegesen nem tartozik a taggyűlés jogkörébe, az ügyvezető mint vezető tisztségviselő tájékoztatási kötelezettsége a tagok felé jogszabályon [Ptk. 3:23. § (1) bekezdés] alapuló kötelezettség.

Rögzítette, hogy a Pp. 81. §-ban foglaltaknak megfelelően a felperes összesen forint ügyvédi munkadíj és forint lerótt illeték összegében, az alperes forint ügyvédi munkadíjban határozta meg költségigényét. A Pp. 83. § (2) bekezdése szerint ezért a felperes a 75% arányú pernyertessége miatt forintra tarthatna igényt, míg az alperes 25% arányú pernyertessége alapján forint perköltségre. A Pp. 82. § (2) bekezdésére figyelemmel ennek különbözetében határozta meg a felperest megillető, az alperes terhére eső perköltség összegét azzal, hogy a felperesi jogi képviselő áfa fizetésére köteles.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen a per megszüntetését és az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, harmadlagosan az általa megtérítendő perköltség leszállítását kérte.

Az elsődleges fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontjában, továbbá a Pp. 176. § (1) bekezdés g), i), j) és l) pontjában foglaltak megsértésével tartott az ügyben tárgyalást és hozott érdemi döntést, mert a pert meg kellett volna szüntetnie. Tévesen állapította meg, hogy a felperes a jogi képviselőnek szóló meghatalmazást a keresetlevélhez csatolta, mert ezzel szemben a felperes csupán egy iratot csatolt a keresetlevélhez, amely a meghatalmazás elnevezést tartalmazta, azonban tartalma nem volt szabályszerű. Tévesen

jutott arra a következtetésre is, hogy a meghatalmazás a későbbiekben pótolható. A Pp. 72. § (1) bekezdése értelmében a jelen peres eljárás során a jogi képviselő kötelező, ezért a Pp. 171. § (1) bekezdés a) pontja szerint a keresetlevélhez csatolni kellett volna a meghatalmazást, ennek hiányában a Pp. 176. § (1) bekezdésének j) pontja szerint a bíróságnak a keresetlevelet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve - kellett volna visszautasítania. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy a meghatalmazás körében hiánypótlási felhívásnak lett volna helye, mert érvényes és hatályos meghatalmazás hiányában a keresetlevél nem volt szabályszerűen benyújtva. Mindezekre figyelemmel a felperes a perindításra a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében meghatározott 30 napos határidőt elmulasztotta, a határidő elmulasztása tekintetében pedig igazolási kérelemmel nem élt. Az elsőfokú bíróságnak a keresetlevelet a Polgári jogegységi határozatra is figyelemmel vissza kellett volna utasítania, ennek hiányában az alperes határidő elmulasztása miatt emelt kifogására figyelemmel a felperes keresetét el kellett volna utasítania.

A felperes mulasztása többféleképpen is értelmezhető, de annak minden esetben az a következménye, hogy határidőben a keresetet nem terjesztette elő. A Pp. 176. § (1) bekezdés l) pontja alapján a keresetlevelet azért kellett volna visszautasítani, mert azt a felperes a kötelező jogi képviselő ellenére jogi képviselő közreműködése nélkül nyújtotta be. Amennyiben a keresetlevelet az ügyvédi iroda nyújtotta be, a keresetlevél visszautasításának a Pp. 176. § (1) bekezdés g) pontja alapján lett volna helye, mert a pert nem a jogszabályban (Ptk. 3: 35 §-ában) feljogosított személy indította. A felperes nem csatolt ügyvédi meghatalmazást, ezért a keresetlevelet a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján kellett volna elutasítani. A felperes a bíróság felhívására csatolt szabályszerű meghatalmazást, ekkor azonban már eltelt a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében megállapított 30 napos perindítási határidő, ezért a keresetlevelet a Pp. 170. § (1) bekezdés i) pontja alapján kellett volna elutasítani.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:190. § (2) bekezdésében foglaltakat megsértve jutott arra a következtetésre, hogy a napirendi pont kiegészítésére vonatkozó javaslatot a többi tagnak és az ügyvezetőnek legalább három nappal a taggyűlés előtt meg kell kapnia. A tagok és az ügyvezető részéről történő kézhezvétel a jogszabály szerint nem feltétel, mert ez azzal a következménnyel járna, hogy a napirend kiegészítésének intézményét a tárgyalni nem kívánó tag megakadályozhatná, amennyiben a kiegészítésre vonatkozó javaslat átvételét megtagadná. A posta a (.....) Korm. rendelet szerint eljárva hagy értesítést a címzettnél, aki dönthet úgy, hogy a küldeményt csak több nap elteltével veszi át. Egyetlen tag sem tudná a napirend kiegészítését javasolni, ha a többi tag a javaslat átvételének halogatásával a kiegészítés napirendre tűzését bármikor megghiúsíthatja. A 2018.-i taggyűlésre a napirend kiegészítését javasló G. A. A. E. M. tag a szükséges intézkedéseket határidőben megtette, a jogszabályi feltételek a javaslat megküldésével megvalósultak, ezért tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában, hogy az a tagokkal határidőben nem közölték, mert azt a felperessel a taggyűlés időpontja előtt közölte.

Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:190. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésével jutott arra a következtetésre, hogy a 2018.-án tartott taggyűlésen hozott (.....) számú és (.....) számú taggyűlési határozatok jogszabálysértőek. A meghívó 2018.-én történt megküldése és a taggyűlés kitűzött időpontja között éppen 15 nap telt el, ezért a taggyűlés összehívása szabályszerű volt.

A felperes részére megítélt ügyvédi munkadíj összegének mérséklését a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló (....) IM rendelet (továbbiakban: R.) 2. § (2) bekezdése alapján azzal az indokkal kérte, hogy a felperes jogi képviselője által felszámított munkaóra a keresetlevél szerkesztésével, a perfelvételi és az érdemi tárgyaláson történő részvételhez szükséges tevékenységhez képest eltúlzottnak tekinthető.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Álláspontja szerint a Pp. 379. §-a szerinti jogkövetkezmények alkalmazásának a Pp. 240. § (1) bekezdése szerinti körülmények hiányában nincs helye. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a meghatalmazás esetleges hibája miatt nem lett volna helye a keresetlevél Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja szerinti visszautasításnak és ebből következően a per megszüntetésének sem, hanem a Pp. 115. §-a szerint hiánypótlást rendelhetett volna el. A keresetlevél benyújtásakor csatolt ügyvédi meghatalmazás megfelelő volt a felperes jogi képviselőnek ellátására a jelen perben, de a helyettesítésre jogosultak személyében történt változásra figyelemmel a felperes újabb meghatalmazást csatolt a per vitelére. A keresetlevélhez csatolt meghatalmazás nem tekinthető általános meghatalmazásnak, mert az kifejezetten az alperesi társaságban fennálló tagsági jogviszonyából fakadó perek vitelére vonatkozik. A jogi képviselő meghatalmazásának hiánya vagy hibája nem értelmezhető akként, hogy a felperes jogi képviselő nélkül eljárva nyújtotta volna be a keresetlevelét, figyelemmel arra is, hogy a keresetlevélből egyértelműen kitűnik, hogy az ügyvédi iroda a felperes jogi képviselőjében eljárva nyújtotta be a keresetlevelet. Ezért nem lett volna helye a keresetlevél visszautasításának sem azzal az indokkal, hogy a pert nem a jogszabályban erre feljogosított személy indította, sem azzal az indokkal, hogy a keresetlevelet a felperes a kötelező jogi képviselő ellenére jogi képviselő közreműködése nélkül nyújtotta be. Az elsőfokú bíróság a keresetlevél mellékleteként benyújtott meghatalmazást sem találta hiányosnak vagy hibásnak, ezért nem adott ki hiánypótlást. Valótlannul állítja az alperes, hogy a felperes nem csatolt meghatalmazást a keresetlevélhez, és azt is, hogy a keresetlevelet nem határidőben nyújtotta be. Mindezekre figyelemmel tévesen érvel azzal is, hogy a keresetlevél visszautasításának a Pp. 176. § (1) bekezdés j) és i) pontjai szerint lett volna helye.

Kifejtette, hogy a Ptk. 3:190. § (2) bekezdése szerinti szabályozás célja és értelme az, hogy a társaság ügyvezetőjének és többi tagjának kellő ideje maradjon a taggyűlés napját megelőzően, hogy a javasolt napirend kiegészítésre fel tudjon készülni. Hangsúlyozta, hogy a közlés a postai úton kívül egyéb - igazolt - módon is történhet. A (.....) Korm. rendelet 31. § (1)-(2) bekezdése nem lehet releváns, mert a társaság tagja által feladott napirend kiegészítési javaslat nem minősül hivatalos iratnak a postai szolgáltatásokról szóló évi törvény 2. § pontja szerint. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy G. A. A. E. M. tag a napirend kiegészítésére vonatkozó javaslatát nem közölte a Ptk. 3:190. § (2) bekezdése szerinti határidőben minden érintett taggal, ezért a javaslat nem válhatott automatikusan a napirend részévé, és a napirend-kiegészítés alapján hozott taggyűlési határozat jogszabálysértő, mert a tagok a javaslat tárgyalását és az arról való határozathozatalt egyhangúlag nem hagyták jóvá.

A Ptk. 3:190. § (1) bekezdésének második mondatát az egységes bírói gyakorlat szerint úgy kell értelmezni, hogy az időtartam számításánál a meghívó elküldésének napját figyelmen kívül kell hagyni. Így a meghívó 2018.-én történt elküldése és a 2018.-án tartott taggyűlés napja között csak 14 nap telt el, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a taggyűlés összehívása és megtartása sem volt szabályszerű.

Előadta, hogy a jogi képviselője az alperes hivatkozásával szemben a keresetlevél megszerkesztésén túl további beadványokat is készített, ezért a költségjegyzék mellé csatolt részletes tevékenység kimutatás alapján a felszámított ügyvédi munkadíj nem tekinthető eltúlzottnak.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörének korlátai között bírálta felül és megállapította, hogy a fellebbezésben megjelölt eljárási és anyagi jogszabálysértések egyike sem valósult meg.

Az alperes által hivatkozott azokból az okokból, amelyek esetén a Pp. 176. § (1) bekezdés j) és l) pontjai alapján a keresetlevél visszautasításának lehetne helye, a perindítás joghatásainak beállítását

követően az eljárás megszüntetésének a Pp. 240. § (1) bekezdése szerint nincs helye, ezért azokra tekintettel a Pp. 379. §-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és az eljárás megszüntetésére sem kerülhet sor.

Nem volt helye a Pp. 379. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az eljárás megszüntetésének a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja szerinti okok fennállásának hiányában sem, mert a keresetlevelet a 176. § (1) bekezdés g) és i) pontjai alapján az elsőfokú bíróságnak nem kellett volna visszautasítani.

Az nem volt vitás, hogy a felperes az alperes tagja, ezért a Ptk. 3:35. §-a alapján pert indíthat az alperes taggyűlési határozatainak bírósági felülvizsgálata iránt. Az alperes a per megszüntetésének okát abban jelölte meg, hogy a pert nem a felperes indította vagy ha a felperes indította, a perindításra jogszabályban megállapított határidőt elmulasztotta.

A perindítási határidő olyan időszakot jelent, amely alatt a meglévő jogviszonyok megváltoztatása igényérvényesítés útján kezdeményezhető, annak elteltével - igényérvényesítés hiányában - az érintett jogviszonyok végleges hatályúvá válnak. A jogalkotó a perindítási határidők szabályozásával az érintett jogviszonyok keresetindítástól függő jogi helyzetét csak meghatározott ideig kívánja bizonytalan hatályúvá tenni, annak elmulasztása esetére a bírósági jogvédelmet megtagadja. Az anyagi jogi határidő a Ptk. 6:21. §-a alapján csak abban az esetben jár jogvesztéssel, ha ezt jogszabály kifejezetten így rendeli, ennek hiányában a határidő elévülési jellegű.

Perakadályként csak annak a jogvesztő határidőnek az elmulasztása vehető figyelembe, ahol az anyagi jogszabály a jogvesztést kifejezetten a perindítás elmulasztásához fűzi. Az előbbiekre figyelemmel a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerint perakadályt csak az jelent, ha a perindításra a határozat meghozatalától számított egyéves jogvesztő határidő elteltét követően kerül sor.

A keresetlevél beadásának általános eljárásjogi hatása az, hogy megindul a polgári peres eljárás.

A 2018.-én benyújtott keresetlevél bevezető részében a Pp. 170. § (1) bekezdés b) és c) pontjának megfelelően feltüntetett adatok alapján megállapítható, hogy a pert a felperes indította, a megjelölt jogi képviselője közreműködésével, és a keresetlevélhez csatolta a jogi képviselője részére adott meghatalmazást is. Az elsőfokú bíróság helyesen annak tulajdonított jelentőséget, hogy a keresetlevélhez csatolt meghatalmazás hiányossága pótolható, így ha a fél azt pótolja, akkor a Pp. 115. § (4) bekezdése értelmében úgy kell tekinteni, mintha már eredetileg is helyesen adta volna be. Mindezek alapján helytállóan vette figyelembe az elsőfokú bíróság, hogy a felperes, mint az alperes tagja, a Ptk. 3: 35. §-a értelmében a perindításra feljogosított személy, aki a perindításra a Ptk. 3: 36. § (1) bekezdésében megállapított egyéves jogvesztő határidő alatt megindította a pert.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése szempontjából lényeges tényállást helyesen állapította meg, annak alapján a jogszabályoknak megfelelő érdemi döntést hozott, határozata indokolása helytálló, az abban foglaltakkal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett és azt a fellebbezésre tekintettel az alábbiakkal egészíti ki:

Az elsőfokú eljárás során a Ptk. 3: 36. § (1) bekezdésében megállapított 30 napos perindítási határidő elmulasztására az alperes kizárólag perakadályként hivatkozott azzal, hogy az jogvesztő, de érdemi védekezésében igényérvényesítést megszüntető kifogással nem élt, nem hivatkozott arra, hogy a felperes keresete elkésett. Miután az alperes az elsőfokú eljárásban a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti határidő elmulasztása miatt elévülési kifogást nem terjesztette elő, az elsőfokú bíróság sem került abba a helyzetbe, hogy azt elbírálja. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság az alperes érdemi ellenkérelmének teljes körű vizsgálatával folytatta le az elsőfokú eljárást, az

alperes jogorvoslati kérelmének a perindítási határidőt érintő elévülési kifogást tartalmazó részét a másodfokú bíróság sem vizsgálhatta. Nyilvánvaló azonban a rendelkezésre álló adatokból, hogy a felperes a határozatokról való tudomásszerzés lehetőségéhez kötött 30 napos perindítási határidőt sem mulasztotta el.

A Ptk. 3:17. § (6) bekezdése értelmében a döntéshozó szerv ülésén a meghívóval szabályszerűen közölt napirenden szereplő kérdésben hozható határozat, kivéve, ha valamennyi részvételre jogosult jelen van és a napirenden nem szereplő kérdés megtárgyalásához egyhangúlag hozzájárul.

A Ptk. 3:190. § (2) bekezdése szerint, ha a tag a napirend kiegészítésére a napirend részletezettségére vonatkozó szabályoknak megfelelő javaslatot tesz, az általa megjelölt kérdést napirendre tűzöttnek kell tekinteni, ha javaslatát a taggyűlés előtt legalább 3 nappal közli a tagokkal és az ügyvezetővel.

A napirend meghatározása azoknak a kérdéseknek, tárgyköröknek a megjelölését jelenti, amelyek a taggyűlésen megvitatásra kerülnek, és amelyek tárgyában - a feltételek fennállása esetén - a taggyűlés határozatot hozhat.

A taggyűlésen való részvételre és döntésre jogosult tagok a napirend teljes körű ismeretében dönthetnek a részvételről. A döntéshozó szervtől akkor várható, hogy megalapozott döntést hozzon, ha a döntésre jogosultaknak módjuk van az ülésen eldöntendő kérdésekhez kapcsolódó információkat előzetesen beszerezni, azokat feldolgozni és a döntésre felkészülni, ehhez ismerniük kell a napirendre kerülő kérdéseket is. Ennek nemcsak abból a szempontból van jelentősége, hogy a döntéshozatalban résztvevőknek ne az ülésen kelljen rögtönözniük, kockáztatva ezzel a hibás döntést, hanem abból a szempontból is, hogy minden tag az azzal kapcsolatos álláspontját előzetesen kialakíthassa, és ha képviselővel jár el, a képviselőt megfelelő utasítással láthassa el.

A Ptk. normatív módon határozza meg ennek érdekében a taggyűlés előtti időtartamot a javaslat közlése és a taggyűlés időpontja közötti időköz meghatározásával, amely mindehhez szükséges akkor, ha egy tag tesz napirend kiegészítésére vonatkozó javaslatot. A többi tag számára a napirend tárgyalására és a döntésre való felkészüléshez fűződő jog gyakorlásának garanciáját az teremti meg, hogy a felkészüléshez szükséges időtartam számítása a tudomásszerzést jelentő közlésen alapul.

Az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy a G. A. A. E. M. a 2018.-ére összehívott taggyűlés napirendjének kiegészítésre vonatkozó javaslatát a tag a felperessel csak 2018.-én közölte, mert a Ptk. 3:190. § (2) bekezdésében megállapított időköz hiányában a javaslatban megjelölt kérdést nem lehetett napirendre tűzöttnek tekinteni. Figyelemmel arra is, hogy valamennyi részvételre jogosult a napirenden nem szereplő kérdés megtárgyalásához egyhangúlag nem járult hozzá, a Ptk. 3:17. § (6) bekezdése szerint a meghívóval szabályszerűen közölt napirenden nem szereplő kérdésben határozat nem volt hozható.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben is, hogy a 2018. napján tartott taggyűlés összehívása nem felelt meg a Ptk. 3:190. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mert az ügyvezető a meghívót a 15 napos időköz betartása nélkül 2018.-én küldte el a felperes részére. A Ptk. 8:3. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a jognyilatkozat megtételére vagy egyéb magatartás tanúsítására napokban megállapított határidőbe a kezdőnapot nem kell beleszámítani.

Az elsőfokú bíróság a jogszabályok megfelelő alkalmazásával állapította meg, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv oldalán rögzített (.....) számú, továbbá a (.....) és (.....) számú taggyűlési

határozatok a Ptk. 3:190. § (1) bekezdésébe és a (2) bekezdésébe ütköznek. A határozatok jellegére és a jogsértés súlyára tekintettel a jogkövetkezményeket is a jogszabályoknak megfelelően alkalmazta, amelynek eltérő értékelésére és a Ptk. 3:37. § (1) bekezdés második fordulatának, illetőleg a (3) bekezdésének alkalmazására a másodfokú bíróság sem látott lehetőséget.

Az R. 2. § (1) bekezdése értelmében a fél pernyertessége esetén igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet

a) a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint

b) a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A fenti jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta, és a felperes elsőfokú perköltségének megállapításánál a megbízási szerződésben meghatározott ügyvédi munkadíjat vette figyelembe. A megbízási szerződésben a felek a képviselőt ellátásához szükséges munkaóránként 30.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat kötöttek ki.

A jogi képviselő munkadíjának megállapítása során nem a megbízási szerződést kötő felek által figyelembe vett munkaórák száma az irányadó, a tevékenység objektív munkaigényét kell értékelni, amely a képviselő feladatának ellátásához ténylegesen szükséges volt.

A felperes a költségjegyzéken munkaóra alapján számította fel a jogi képviselővel felmerült perköltségét, ami a képviselőtében kifejtett tevékenység alapján nem tekinthető eltúlzottnak.

A per során a felperes jogi képviselője két tárgyaláson vett részt, a keresetlevél benyújtásán túl több beadványt szerkesztett, az alperes érdemi ellenkérelmére reagálva egy érdemi előkészítő iratot terjesztett elő, így a mindezekhez szükséges felkészülési időre is figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla nem látott alapot az alperes terhére a pernyertesség-pervesztesség arányára is figyelemmel megállapított elsőfokú ügyvédi munkadíj mérséklésére.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira figyelemmel - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes javára az R. 2. § szerint meghatározott, a felperes által felszámított és a kifejtett képviselői tevékenységgel arányban álló, áfával növelt összegű ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére. A felperes jogi képviselője fellebbezési ellenkérelmet nyújtott be és a másodfokú tárgyaláson megjelent, ezért az ahhoz szükséges felkészülési idővel együtt a díjigény felszámításának alapjául vett 9 munkaóra nem tekinthető eltúlzottnak.

Budapest, 2019. november 6.

Dr. Koday Zsuzsanna
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita

Dr. Fintha-Nagy Péter László

előadó bíró

bíró